

21. Stretnutie s Ježišom

Každé stretnutie prináša radosť

Ježiš zomrel. Jeho učeníci boli sklamaní. Takto si smrť svojho Majstra nepredstavovali. Preto po sviatkoch mnohí odišli z Jeruzalema späť do svojich domovov.

Aj Kleopas odišiel spolu so svojim priateľom do dediny zvanéj Emauzy. Obaja boli smutní. Cestou sa zhovárali o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. No oni ho nepoznali.

Ježiša z Nazareta odsúdili na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael.

Ty si jediný cudzinec, ktorý nevie, čo sa v týchto dňoch stalo v Jeruzaleme.

Ježiš im začal vykladať, čo sa o ňom v celom Písme hovorilo.

Priblížili sa k Emauzom, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni ho prosili: „Zostaň s nami, lebo sa zvečierieva.“

Zostal teda s nimi. A keď sedeli pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtedy sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol.

Tam všetkým porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba. (porov. Lk 24,13 – 35)

Uvažujme:

1. Čo prežívali učeníci na ceste z Jeruzalema?
2. Kedy učeníci spoznali, že je s nimi Ježiš?
3. Ako sa zmenil ich život po stretnutí s Ježišom?

Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával?

Podme naspäť do Jeruzalema.

Aj my sme takými pútnikmi ako emauzskí učeníci. Často sme smutní, znechutení, osamelí. Ježiš však kráča s nami, hoci ho nevidíme.

S Ježišom sa stretávame pri rôznych príležitostiach. Osobitne sa s ním môžeme stretnúť **vo svätej omši**. Aj nám môže horieť srdce, keď sa k nám prihovára cez Sväté písmo, ktoré kňaz vysvetľuje. Môžeme ho spoznať pri lámaní chleba. No nielen to. Ponúka nám svoje telo ako posilu na našej ceste.

A čo potom? Odchádzame, aby sme všade, kde pôjdeme, šírili radosť.

Zapamätám si:

1. Ako spoznali emauzskí učeníci Pána Ježiša?
Spoznali ho pri lámaní chleba.
2. Čo nám prináša stretnutie s Ježišom?
Pravú radosť, pokoj a silu konať dobro.